

7. Терещенко В. С. Бухгалтерський облік забезпечень майбутніх витрат і платежів: теорія та методика : автореф. дис. На здобуття наукового ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.09 "Бухгалтерський облік, аналіз та аудит" / В. С. Терещенко. – Київ, 2008. – 20 с.
8. Балансоведение. Серия "Высшее образование" / [авт. тексту С. Романова]. - Ростов-на-Дону: Феникс, 2004. – 480 с.
9. Соколов Я. В. Бухгалтерский учёт: от истоков до наших дней / Я. В. Соколов. – М. : Аудит. ЮНИТИ, 1996. – 638 с.
10. Хендриксен Э.С., Ван Бреда М.Ф. Теория бухгалтерского учёта / Э. С. Хендриксен, М. Ф. Ван Бреда ; [пер. с англ./ Под ред. проф. Я.В. Соколова]. – М. : Финансы и статистика, 1997. – 567 с.
11. Кошкин И. А. Капиталы, фонды и резервы потребительских обществ: / И. А. Кошкин. – Ленинград : Издательство "Экономическое образование". – 1928. – 135 с.
12. Блатов Н. А. Балансоведение (курс общий) / Н. А. Блатов ; [издание второе, исправленное и дополненное]. – Л. : Экономическое образование, 1930. – 298 с.
13. Кипарисов Н. А. Основы балансоведения / Н. А. Кипарисов. – М. : Наркомторг СССР, 1928. – 295 с.
14. Герстнер П. Анализ баланса / П. Герстнер – М. : Изд-во "Экономическая Жизнь", 1926. – 352 с.
15. Чижевська Л. В. Бухгалтерський баланс: проблеми теорії і практики / Л. В. Чижевська. – Житомир : ЖІТІ, 1998. – 408 с.
16. Малюга Н. М. Бухгалтерський облік в Україні: теорія й методологія, перспективи розвитку : [монографія] / Н. М. Малюга. – Житомир : ЖДТУ, 2005. – 548 с.
17. Крупка Я.Д. Облік інвестицій: [монографія] / Я. Д. Крупка. – Тернопіль : Економічна думка, 2001. – 302 с.

Ващенко В.В. История развития и формирование системы резервирования

В статье рассматриваются этапы развития системы резервирования на предприятиях. Акцентировано внимание на вкладе отечественных и зарубежных представителей экономической и учётной мысли в учении о развитии резервов. По каждому этапу развития системы резервирования выделено основные виды резервов, которые для него характерны и являются наиболее приемлемыми.

Ключевые слова: резерв, резервирование, развитие, система, формирование.

Vashenko V. History of the formation and system backs

This article shows main stages of development of the reserves system of the enterprises attention was paid to the contribution of ukrainian and foreign accounting and analysis scientists to the course of reserves forming and using. Reserves classifications at every stage knowledge development were shown in this article.

Key words: reserve, development, system, formation.

Дата надходження до редакції: 16.02.2015

Рецензент: д.е.н., професор Борисова В.А.

УДК 657.421.1: 338.26

**ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ТА АНАЛІЗУ ПОТОЧНИХ АКТИВІВ
ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ**

О. В. Швець, ПВНЗ «Міжнародний технологічний університет «Миколаївська політехніка»

У статті розкрито організацію обліку та аналізу поточних активів, ретельно розглянуто управління запасами як важливу функцію логістики. Розглянуто відмінні ознаки, які характерні для оборотних активів, як частини авансованого капіталу підприємства. Перелічено етапи, з яких складається управління поточним і страховим запасами. Приведено основну мету управління запасами на підприємстві та блок статистичної обробки даних, який складається із 6 етапів.

Ключові слова: оборотний капітал, інвестування, оцінка інвестицій, фактори, запаси, коливання попиту, адаптивність.

Вступ. Вивчення науково-методичних основ аналізу оборотного капіталу дозволяє уточнити роль аналізу в системі управління підприємством і оборотним капіталом, визначити функції, які виконує економічний аналіз в процесі управ-

ління оборотним капіталом, встановити особливості і принципи, що відрізняють систему аналітичного забезпечення управління оборотним капіталом, основою якої є аналіз оборотного капіталу, від інших функціональних систем управлін-

ня підприємством. Крім того, для створення рішень з управління оборотним капіталом, в рамках системи аналітичного забезпечення управління оборотним капіталом, необхідні методичні основи інформаційного забезпечення управління оборотним капіталом [2].

Метою дослідження є обґрунтування теоретико-методичних засад і розробка практичних рекомендацій з формування та функціонування економічного механізму оперативного управління поточними активами переробних підприємств агропродовольчої сфери.

Аналіз останніх публікацій. Проблематика управління поточними активами підприємств і організацій традиційно привертає увагу дослідників і практиків. Значна увага цим питанням приділялася відомими вченими-економістами, такими як: Л.М. Алексєнко, А.В. Асаніна, Л.О. Бетехтіна, Р.М. Бугріменко, Л. І. Безгінова, Л.В. Гасенко, Ю.А. Долгоруков, І.В. Звершховський, О.С. Іванілов, О.В. Коновалова, Н.М. Купріна, Л.О. Лігоненко, О.Г. Мельник, А.І. Орехова, С.В. Пушкаренко, П.В. Смірнова, Н.Ю. Соломіна, Сук Л.К., Н.М. Ткаченко та іншими.

Виклад основного матеріалу. Вивчення властивостей оборотного капіталу з позиції його участі в інвестуванні дозволяє встановити, що він потребує фінансування, тому являє собою один з найважливіших об'єктів інвестування в реальний капітал, від якого інвестори очікують отримати певний дохід, скоригований на ризик.

До оцінки інвестицій в оборотний капітал необхідно застосовувати підходи, схожі з методами оцінки довгострокових інвестицій. Однак, при цьому інвестиції в оборотні кошти істотно відрізняються від інвестицій в основні засоби. Так, на відміну від інвестицій в основні активи, інвестиції в оборотний капітал оборотні - при необхідності їх можна гнучко збільшувати або скорочувати, переводячи в грошові кошти. Розмір оборотних коштів повинен швидко реагувати на поточний рівень виробництва і реалізації, і тому він схильний до коливань в залежності від фази бізнес-циклу. Хоча основні засоби підприємства теж піддаються оберненням в грошові кошти шляхом продажу будівлі або частини обладнання, але це не вписується в нормальний хід господарських процесів і пов'язане з високими витратами [4].

Таким чином, для оборотних активів, як частини авансованого капіталу підприємства, характерні наступні відмінні ознаки:

1) вони повинні бути інвестовані заздалегідь, тобто авансовані до отримання доходу (виручки від продажу товарів);

2) оборотні кошти, як найбільш ліквідні ресурси, повинні постійно відновлюватись в господарському обороті;

3) абсолютна потреба в оборотних коштах залежить від обсягу господарської діяльності, умов постачання і збуту і тому повинна регулю-

ватися. При їх нестачі або неефективному використанні фінансовий стан підприємства погіршується, що безпосередньо позначається на його платоспроможності.

Методичні засади управлінського обліку інвестицій в оборотний капітал дозволяють встановити значення і особливості інвестицій в оборотний капітал та їх відмінність від довгострокових інвестицій, визначити необхідність управлінського обліку поточних фінансових потреб, вплив факторів на їх величину, що, в свою чергу, дозволяє оптимізувати фінансування мінімальної та додаткової потреби в оборотних коштах. Крім того, в рамках управлінського обліку інвестицій в оборотний капітал необхідне методичне забезпечення вибору стратегії і політики фінансування оборотного капіталу, на основі якого здійснюється вибір джерел фінансування оборотного капіталу і визначається оптимальне співвідношення між ефективністю використання оборотного капіталу і рівнем ризику, що впливає на фінансову стійкість і платоспроможність підприємства [5].

Аналіз існуючих методичних і практичних підходів до управління матеріальними запасами показав, що вони мають ряд недоліків, що перешкоджають ефективній діяльності підприємств. Так, одним із серйозних недоліків постачання підприємств матеріальними ресурсами є дискретний характер планування та обліку при безперервному характері виробництва. Діюча на більшості підприємств активна форма матеріального забезпечення виробничих підрозділів не дозволяє працівникам служби логістики отримувати постійну поточну інформацію і здійснювати необхідний контроль за наявністю на підприємстві певних видів матеріальних запасів.

Ці недоліки планування матеріально-технічного забезпечення ускладнюють виконання основного завдання служби логістики - організації безперебійної та ритмічної роботи підприємства з оптимальним рівнем запасів.

Фактори, що впливають на розмір страхових запасів, поділяються на дві групи - пов'язані з коливаннями попиту та визначаєми умовами поставки. Облік першої групи факторів пов'язаний з прогнозуванням величини попиту і ймовірних величин відхилення попиту в різні періоди. Вплив другої групи виражається у відхиленні інтервалу поставок від заданих в системі через порушення ритмічності виробництва товарів, запізнення подачі транспорту, затримки в дорозі і т.п. [5].

Під впливом попиту, сезону, політики компанії та ситуації на ринку, разом зі зміною схеми управління запасами, повинен змінюватися страховий та поточний запаси. Це суть концепції швидкого реагування, так як тільки гнучкий і адаптивний процес управління запасами, і системою в цілому, дозволяє мінімізувати витрати, не зменшуючи рівень обслуговування споживачів. Адаптування організаційної діяльності підприємства

до попиту є фундаментальним принципом швидкого реагування. Тому, система управління запасами повинна володіти інструментами гнучкого контролінгу кількості товару на складі і можливістю змінювати графіки поставок в залежності від поточного попиту на ринку. Однак очевидним є той факт, що в ринкових умовах дуже складно досягти таких відносин з постачальниками, особливо якщо вони розташовуються далеко і поставки здійснюються за кордоном [1].

Розглядаючи питання методичного підходу до моделювання поточного і страхового запасу, слід зазначити, що існує багато методів розрахунку поточного і страхового запасів.

Більшість методів управління запасами, що застосовуються в логістиці та управлінні ланцюгами поставок, припускають їх використання в умовах, близьких до ідеальних, що характеризуються детермінованими і прямолінійними залежностями, тобто не враховують випадковий характер основних параметрів, їх багатоваріантність і взаємопов'язаність; крім цього, найбільш поширеними є пасивні методи, які не передбачають активного втручання в протікаючі процеси.

З аналізу робіт вітчизняних та зарубіжних авторів, присвячених управлінню поточним і страховим запасами, випливає, що типовий процес, як правило, включає кілька етапів[3]:

- Визначення обсягу потреби в запасі;
- Визначення складу статей витрат, пов'язаних зі створенням і підтримкою запасу;
- Розрахунок оптимального розміру замовлення, що поповнює запас;
- Узгодження умов поповнення запасу;
- Проектування алгоритму управління запасами.

Всі елементи пропонованих алгоритмів управління запасами, з точки зору системного аналізу, дозволяють врахувати специфіку галузі. Склад підрозділів організації, що бере участь у процедурі розробки алгоритму управління запасами, залежить від організаційної структури конкретного підприємства і розподілу функцій між цими підрозділами.

У той же час, наведені в літературі алгоритми мають ряд недоліків, найбільш суттєвими з яких є:

1. Відсутність реалізованих підходів до вирішення завдань на ряді етапів;
2. Не вказується, яким чином відбувається генерація можливих варіантів управління запасами, з використанням яких методів і моделей;
3. Не виділена особливість впливу зовнішніх, складно прогнозованих факторів, що впливають на коливання споживання продукції.
4. Використовувані загальноприйняті формули статистичного підходу не враховують сезонний, коливальний характер протікаючих процесів.

Тому, статистичний підхід, в тому вигляді, в

якому він представлений в сучасній літературі, є спрощеним і ідеалізованим, і не враховує складності реальних процесів, що накладає додаткові обмеження на можливості його використання при управлінні запасами.

Враховуючи існуючі недоліки наявних алгоритмів управління запасами, пропонується розглянути альтернативний варіант, що включає комбінований прогноз двох процесів, один з яких базується на показниках «екстремальної» витрати товарів, що формується на основі поглибленої статистичної обробки даних минулих періодів.

Нами пропонується розглянути нові блоки :

1. Розкладання процесу на дві складові: «нормальна» витрата і «екстремальна» витрата, враховується контроль паралельних процесів;
2. Коригування страхового запасу в моменти підвищення ймовірності виникнення екстремальних значень.

Розбивка процесу управління запасами переробних підприємств агропродовольчої сфери на дві складові дозволяє більш ефективно реагувати на швидко мінливу кон'юнктуру ринку і потреби клієнтів, що істотно додає конкурентну перевагу на ринку збуту товарів і послуг.

На етапі роботи з поточною витратою відбувається оцінка законів розподілу, визначення інтервалів часу між поставками, страхового запасу товарів.

Блок коригування страхового запасу відображає управління обсягами запасів в умовах сезонних коливань продажів. Принципово новою є ситуація, в якій обсяг страхового запасу в різні періоди часу змінюється в залежності від прогнозних і очікуваних продажів. Активно використовуються методи прогнозування для запобігання можливого дефіциту товару.

Відомо, що однією з причин створення запасів є коливання попиту (непередбачуване збільшення інтенсивності вихідного потоку) [7].

Попит на будь-яку групу товарів можна передбачити з великою часткою ймовірності. Однак прогнозувати попит на конкретний товар набагато складніше. Тому, якщо не мати достатнього запасу цього товару, або вихідних матеріалів для його виготовлення в разі роботи підприємства «на замовлення», не виключена ситуація, коли платоспроможний попит не буде задоволений, тобто клієнт піде з грошима і без покупки.

Управління запасами являє собою важливу функцію логістики, яка передбачає вирішення двох основних завдань: визначення розміру запасів і розробка системи контролю за фактичним розміром запасу і своєчасним його наповненням. Основна мета управління запасами на підприємстві - знизити загальні щорічні витрати на утримання запасів до мінімуму за умови задовільного обслуговування споживачів [8].

Природно, що в даній ситуації перед керів-

ником переробного підприємства і менеджером, відповідальним за управління запасами (плануванням обсягів замовлень), стоїть завдання вибору: або містити страхові запаси, щоб не допустити дефіциту і втрати клієнтів при екстремальному попиті, або розробляти комплекс заходів та інструкцій, що дозволяють відстрочити виконання таких замовлень (наприклад, знижки за збільшення терміну виконання замовлення) і тим самим не створювати великих страхових запасів.

Для підвищення гнучкості системи і збільшення ступеня адаптивності, поряд зі статистичними оцінками, на наш погляд, підключається людський фактор при визначенні величини поточного і страхового запасу, який можна охарактеризувати як інтелектуальну складову. У ті періоди року, коли екстремальні продажі спостерігаються рідше, а, відповідно, ймовірність появи сплеску невелика, слід коригувати величину страхового запасу, зменшуючи його. І, навпаки, в ті періоди, коли ймовірність зростання інтенсивності споживання велика, необхідно збільшувати страховий запас. Тому стратегія управління запасами базується на наступному: не має сенсу тримати однаково великі страхові запаси на протязі всього року, варто лише оперативно коригувати величину страхового запасу в ті періоди часу, коли виникнення екстремальних продажів найбільш ймовірно [10].

Інтелектуальна складова прийняття рішень щодо визначення величини поточного і страхового запасу являє собою:

1. Практичний досвід менеджера з управління запасами;
2. Відповідальність топ менеджменту компанії в питаннях визначення рентабельності та необхідності здійснення угоди;
3. Прогнозування, при якому на основі по-

точних і ретроспективних даних оцінюються майбутні значення певних кількісних показників;

4. Виявлення асоціацій, тобто взаємопов'язаних між собою подій;

5. Виявлення послідовностей - ланцюжків пов'язаних у часі подій.

При сформованій практиці ведення бізнесу, а також, враховуючи реальні ринкові механізми, в Україні неможливо використовувати тільки суворий розрахунок (статистику і формули). Накладається безліч різних чинників, які коригують існуючі схеми управління запасами.

Зовнішні фактори, що впливають на екстремальні значення:

- Зміна ринку конкурентів;
- Великі термінові замовлення;
- Виграні тендери.

Система впливу на процес замовлення продукції являє собою щоденний контроль і оцінку пріоритетів компанії. Як показує практика великого переробного підприємства, при управлінні запасами, необхідно оцінювати витрати як при розміщенні великого замовлення, так і при відмові від нього. Нерідко виявляється так, що більш рентабельною стає відмова від великого замовлення, на користь задоволення попиту дрібніших, але постійних клієнтів, і навпаки.

Відповідальність за прийняття подібного рішення цілком і повністю повинна лягати на топ менеджмент компанії (рис. 1).

Для спрощення варіантів рішень даних закономірностей необхідно постійно здійснювати моніторинг ринку збуту, з метою виявлення потенційних великих клієнтів, потенційних тендерів тощо, необхідно враховувати думку менеджерів з продажу та їх експертні оцінки майбутніх обсягів реалізацій.

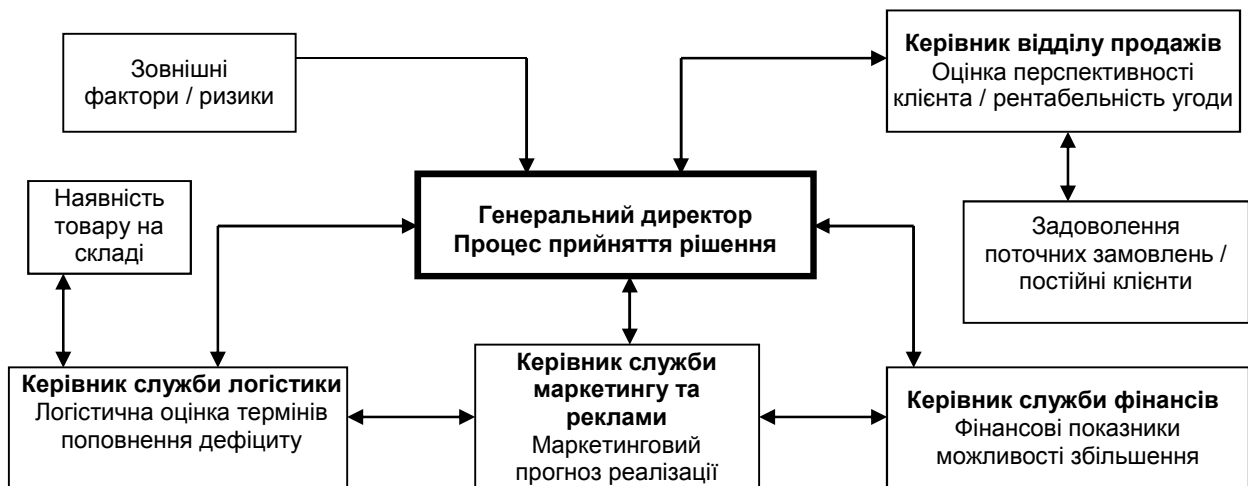

Рис. 1. Участь топ-менеджменту компанії у прийнятті рішень

Пропонується щомісяця протягом певного проміжку часу міняти рівень запасу, при цьому паралельно відстежувати динаміку обсягів продажів, підраховувати кількість відмов з причини відсутності товару в наявності, проводити опиту-

вання продаючих співробітників про реакцію клієнтів на доступність товару і шляхом подальшого аналізу статистики, емпіричним способом знаходити точку рівноваги в даній задачі. Подібні заходи можуть проводити компанії зі стійким фінансо-

вим становищем, націлені на активне зростання і бажаючи постійно підвищувати свої обсяги продажів [12].

Реалізація запропонованого алгоритму управління запасами складається з декількох етапів.

На першому етапі реалізації відбувається первинний збір інформації.

До первинного збору інформації належать:

- Дані складських залишків за період;
- Дані про прихід / витрату товару;
- Бухгалтерські показники;
- Фінансові показники надходження грошових коштів;

- Маркетингові дані про аналіз ринку;

- Статистика продажів товару за минулі періоди та ін.

Другим етапом управління запасами є блок статистичної обробки даних.

Первинний аналіз статистичних даних про обсяги реалізації продукції і постачання на підприємстві дозволив виявити наступну структуру оброблюваної інформації (враховуючи періодичність поставок):

1 рівень - обсяги реалізації по місяцях;

2 рівень - обсяги поставок на загальний склад і в магазини підприємства;

3 рівень - відвантаження з загального складу і магазинів.

За результатами ABC-аналізу виявлені капіталомісткі позиції, на прикладі яких проводиться аналіз статистичної інформації та опис алгоритмів і моделей управління замовленнями.

На третьому етапі здійснюється проста статистична обробка інформації. Розраховуються такі показники: середнє значення, середнє квадратичне відхилення від середнього значення показника, коефіцієнт варіації, визначається закон розподілу, якому підпорядковується даний процес.

На четвертому етапі проводиться поглиблена обробка статистичної інформації. Розраховується показник автокореляції, що дозволяє оцінити тісноту зв'язку між даними у часі, і як наслідок, можливість здійснення прогнозу. Також результатом даного етапу є розкладання процесу реалізації продукції на складові: «нормальні» продажі і «екстремальні» продажі. Управління даними процесами окремо і здійснення комбінованої оцінки результатів дозволять підвищити

ступінь точності прогнозів.

На п'ятому етапі проводиться розробка нової методики управління замовленнями. Апробація та оцінка ефективності методики здійснюється на наявній статистичній інформації, а також шляхом зіставлення з результатами функціонування підприємства до теперішнього часу.

Якщо на підприємстві використовується система подачі замовлень з постійною періодичністю (30 днів), необхідно оцінити ефект від зниження періодичності подачі замовлень, який принесе дана зміна. Необхідно відзначити, що зменшення періоду попередження веде до підвищення точності прогнозування, також зменшення інтервалу часу між поставками дозволяє знизити загальний рівень запасів (при грамотному визначенні розмірів поставок), але можливе зростання витрат на виконання замовлень [11].

На шостому етапі для кожного рівня інформації і для кожного розглянутого процесу підбирається найбільш точна методика прогнозування. Розглядаються як прості методи прогнозування, такі як екстраполяція тренду, так і більш складні - двопараметричне згладжування методом Хольта (2 варіанти), трипараметричне згладжування методом Вінтерса, аналіз Фур'є. Більш складні методи прогнозування дозволяють оцінити сформовану тенденцію зростання або спаду обсягів показника, виявити і врахувати сезонну складову. У деяких ситуаціях можливе використання комбінованого прогнозу з урахуванням знань, умінь, досвіду і навичок експертів та статистичної інформації.

Для оцінки різко виділяємих (екстремальних) значень вибірки використовуються наступні методи: метод Гроббса; метод Романовського; метод Ірвіна; метод Арле.

Найбільш зручним є метод Арле, що дозволяє визначити припустимі межі і таким чином відразу оцінити всі значення в розглянутому масиві. [9].

Висновок. Комплексний підхід до вивчення обліково-аналітичного забезпечення управління оборотним капіталом і впровадження розроблених рекомендацій у практику економічної роботи здатні створити необхідні умови для активізації інвестицій в оборотний капітал і підвищення ефективності його використання вітчизняними підприємствами.

Список використаної літератури:

1. Вечканов Г.С., Вечканова Г.Р. Современная экономическая энциклопедия. – Спб.: Издательство «Лань», 2002. – 880с.
2. Виклюк М.І. Місце та роль транспортного машинобудування в інноваційному розвитку України / М.І. Виклюк // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України: збірник науково-технічних праць. – Львів, 2007. – Вип. 17.8. – С. 184-189.
3. Волков О.И. Экономика предприятия (фирмы): Учебник / Под ред. проф. О.И. Волкова и доц. О.В. Девяткина. – 3-е изд., перераб и доп. – М.: Инфра-М, 2003. – 601с.
4. Дані Державної служби статистики України стосовно наявної статистичної інформації щодо

окремих показників діяльності підприємств за видом економічної діяльності «Виробництво залізничного рухомого складу» за 2005-2010 роки / Державна служба статистики України. – 2011. -12/171. - № 13/3 - 3 с.

5. Дороніна М.С. Управління рухом оборотного капіталу підприємства: Монографія / М.С. Дороніна, Л.С. Мартюшева, Д.А. Горовий. – Харків: ХНАДУ, 2009. – 196 с.

6. Зайцев Н.Л. Экономика, организация и управление предприятием. -М.: Инф.ра-М, 2008. 455 с.

7. Купріна Н.М. Еволюція підходів до підвищення ефективності управління оборотним капіталом у роботах вітчизняних вчених / Н.М. Купріна // Економіка: проблеми теорії та практики. – Дніпропетровськ, 2003. – Вип. 167. – С. 19-26

8. Лігоненко Л.О. Обґрунтування методології оцінювання економіко-технологічного потенціалу регіону на основі бенчмаркінгового підходу [Текст]. / Л.О. Лігоненко // Актуальні Проблеми Економіки. - 2012. - N 7. - С. 146-156.

9. Портер М. Конкурентная стратегия: Методика анализа отраслей и конкурентов / Пер. с англ. — М.: Альпина Бизнес Букс, 2005. — 454 с.

10. Семенов Г.А. Економічний механізм фомування та використання оборотного капіталу підприємств: монографія / Г.А. Семнов, А.В. Бугай, О.О. Єропутова. – Запоріжжя: КПУ, 2009. – 364 с.

11. Смірнова П. В. Використання власного оборотного капіталу в процесі оцінки ліквідності та платоспроможності підприємств торгівлі / П. В. Смірнова, Н. О. Власова // Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг: зб. наук. пр. – Харків: ХДУХТ, 2008. – Вип. 1 (7). – С. 260-266.

12. Чижевська. Звітність підприємства: Практикум. – Житомир, ЖІТІ, 2003. – 436 с.

Швец А.В. Организация учета и анализа текущих активов перерабатывающих предприятий агропродовольственной сферы

В статье раскрыто организацию учета и анализа текущих активов, тщательно рассмотрено управление запасами как важную функцию логистики. Рассмотрены отличительные признаки, которые характерны для оборотных активов, как части авансированного капитала. Перечислены этапы, из которых состоит управления текущим и страховым запасами. Приведены основные цели управления запасами на предприятии и блок статистической обработки данных, который состоит из 6 этапов.

Ключевые слова: оборотный капитал, инвестирование, оценка инвестиций, факторы, запасы, колебания спроса, адаптивность.

Shvets A. Company accounting and analysis of current assets agro-food processing plants areas

The article deals with the organization of accounting and analysis of current assets, inventory control carefully considered as an important function of logistics. Considers hallmarks that are characteristic of current assets, as part of the advanced capital company. Numbered stages that make up the current management and insurance stocks. Powered basic purpose of inventory management in the enterprise unit and the statistical data, which consists of six stages.

Keywords: working capital, investments, investment evaluation factors, inventory, fluctuations in demand, adaptability.

Дата надходження до редакції: 16.02.2015

Рецензент: д.е.н., професор Борисова В.А.